

Božja Dobrota

Bogatstvo milosti odobravaju se članovima Kristova tijela u skladu s ciljem da Bog naumi da ga konvergiraju sve stvari u Kristu (Ef 1,10; Ef 3,11). Uspostavom Krista kao čelnik tijela koje je Crkva, sve konvergiraju Krista zbog djece Božje poput njega, Krist je istaknuti: na glavu.

Božja Dobrota

[“Za milost Božja, spasiteljica ukaza se svim ljudima”](#) (Tit 2,11)

Kada shvatimo pravi smisao i sve nijanse tamo u otkupljenje čovjeka, naći ćemo da je definirati Božju milost samo kao ‘nezaslužnog korist’ to predstavlja redukcionizam. Samo naglasiti da je spasenje nezaslužena milost ne pokazuju elemente koji čine nevjerojatnu milost Božju koja je otkrivena u Kristu.

Redukcionizam događa kada smo mu pomogli samo značenje grčke riječi ‘Charis’, koji je sam po sebi ne pokazuje veličinu spasenja u Kristu. Tu je neki značaj u tome da se čini da je, u vrijeme Homera, pojam ‘Charis’ znači ‘dušo’ ili ‘atraktivna’, a tijekom vremena, pojam je evoluirao ‘molim te’, ‘dobre volje’, ‘dobrota’, ali to nije sve.

Nabrojiti samo koliko puta riječ “Charis ‘pojavljuje se u Novom zavjetu se također ne pokazuju temu ideju, prije nego što je primarno razmotriti pojam u kontekstu, pogotovo kada se koristi u vezi s idejom otkupljenja.

Podrazumijeva se da pojam slobodno se koristi za opisivanje Božju spremnost da bude povoljna za muškarce, iako oni nisu dostojni, kako čitamo, [“Nemojte nas tretiraju u skladu s našim](#)

griješima, niti nam plaća po našim krivnjama” (Ps 103 : 10), međutim, kao što je milost Božja mora biti bez mane pravednost Božja, malo tko zna kako se javlja taj ‘posao’.

Kao Bog je pokazao naklonost prema grešnicima bez ugrožavanja pravo i pravdu? Kako on može biti samo i opravdava?

“Da bi pokazati svoju pravednost u sadašnje vrijeme, tako da bi mogao biti pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa” (Rim 3:26)

pasti

Za mjerenje koliko je potrebno nevjerojatna milost Božja na umu da su svi ljudi pao u nemilost zbog jednog čovjeka koji je griješio – Adama. Zbog kaznenog djela Adama svi njegovi potomci postali grešnici, to jest, rođen otuđeni od Boga, osim Boga, nesposoban za Njegovu slavu (Rimljanima 5:12, 19; 1 Kor 15,21).

Nesreća koja je zadesila čovječanstvo se nije moralna pitanja prije grijehom jednoga čovjeka koji je počinio. To znači da su ljudi postali grešnici (drugim riječima, djeca gnjeva, djeca neposlušnosti) da potomci tijela Adama, a ne njihove nedostatke provesti u svakodnevnim društvenim odnosima.

Zbog Adamova članstva, svi ljudi su obučeni u grijehu i koncipiran nepravde (Psalam 51: 5), tako da je, iz utrobe su odvojeni od Boga, otuda i ime “zli”.

Kada Biblija kaže da su muškarci “grešnici” pokazuje da su sva djeca Adama su ‘lutanja’ od rođenja (Ps 58: 3).

U jednom slučaju (djelo Adama), cijelo čovječanstvo zajedno zalutao i postala prljava “Oni su se okrenuli na stranu sve zajedno postalo nečisto: nitko da čini dobro, nema ni jednoga” (Psalam 53: 3). Sada, tumač mora pronaći dobro, imaju

vrlo jasno da muškarci ne 'ne' nečiste jer su pljačkaši, ubojice, klevetnici, homoseksualci, lažljivci, ljubomorni, itd, jer prije svega "zajedno" su nasljednici kazna izrečena Adama, nego samo prikazati kroz sljedeću izjavu: "Tko vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da vjeruje u Sina, neće vidjeti života, već gnjev Božji ostaje na njemu" (Ivan 3:36). Sada, gnjev Božji ostaje na ljudima u ne vjerujući funkciju u Kristu, a ne prema ponašaju neprikladno.

bijes

Gnjev Božji ostaje na onima koji ne vjeruju, jer tko ne vjeruje da je Isus Sin Božji ostaje sina Adama, dakle nasljednik gnjeva, posljedica neposlušnosti (Efežanima 2: 2-3).

Pojam 'bijes' ne treba shvatiti kao emociju ili osjećaj ljut od Boga. Baš kao što su Adamovi potomci nazivaju 'djeca gnjeva' "kako bi ih upućuju na stanje podvrgavanja grijeh, što ne znači da su djeca bijesnog osjećaja ili emocija, gnjev Božji ne odnosi se na osjećaj prije fer naknadu utvrđene za djecu Adamovu neposlušnost.

Znakovito je da, u Bibliji, ljudi ne nazivaju 'Sinovi grijeha', ali su označeni "sinovima neposlušnima" ili 'djeca gnjeva'. To je zato što 'članstvo' uključuje dva pitanja: a) prirodu i; b) na nasljedstvo. Djeca su sudionici prirodi i status njihovih roditelja i stoga ima pravo na nasljedstvo.

Kada Biblija kaže da su muškarci "robovi grijeha", a ne "djeca grijeha" znači da je, unatoč tome što je 'zapeo' stanodavcu grijeha, postoji mogućnost da bude slobodan. Ali ako Biblija kaže da su muškarci "djeca od grijeha", to bi značilo da ne bi bilo mogućnosti oslobađanja od djece stanja i, istovremeno, ne bi bilo kao što se ne dobivaju' nasljeđe 'ovog članstva: ljutnja.

Stoga maksima: "Sin ostaje zauvijek dom, rob ne 'da smo sažetak Odgovor je Isus dao svojim sugovornicima: "Isus im je odgovorio, Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeh. Sada Rob ne ostaje u kući zauvijek; sin ostaje zauvijek" (Ivan 8:34 -35), a govor Sara ", rekla Abrahamu, Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin ove sluškinje neće naslijediti s Izakom, sine moj" (Post 21:10).

To je tužna opis kako je podređenog sustava, jer su robovi nije dodijeljena bilo dobro ili domaćinstvo, prije nego što je tekuće i neki robovi je smrt. Samo smrt oslobođeni robovi svojih gospodara, kao i suprugove smrti postaje slobodan ženu (Rim 6: 7; Rimljanima 7: 2).

Kad je rekao da su ljudi 'sinovi gnjeva' znači da nema bijega uvjet da je to relevantno, a ne "baštine" te kobne primiti. Kad je rekao da su ljudi 'robovi grijeha', mijenja priču, jer još uvijek postoji nada mogućnost da biste dobili osloboditi od stanja robova.

Adam nije bio generiran iz grijeha prije nego što je Bog stvorio. Kad je griješio, Adam je prestao biti slobodni i otišao u stanju rob je grijeha. Ne može se reći da je Adam je sin grijeha, jer, u stvari, to je stvorio Bog sačuvaj. Lik sluge došao samo kad je kazneno djelo, a time i smrt.

Što se tiče postojanja, Adam je stvoren od Boga. O grijeha Adam je postao sluga. Što se tiče ljutnje postao dijete, jer prema djela neće proći mu utvrđene kazne: smrt. Kao što je smrt sigurna, čovjek uzima djeca gnjeva, jer se ne može riješiti kazne utvrđene kao posljedica neposlušnosti.

moćnost

No, kao što je čovjek više nije moguća 'grešnik'?

Kao što je ropstvo slika podložnosti čovjeka stanodavcu

grijeha, odgovor na čovjeka ostaviti ropstva grijeha umire!

U antici, robovi koji nisu do slobode tijekom svog postojanja samo će biti slobodni od jarma ropstva, kada su umrli, jer su bili zarobljeni za život svojim vlasnicima zbog zakona. Samo smrt podređenog ropstva izrezati na link utvrđenu zakonom, a samo smrt supružnika prekida vjenčanje vezu [“Zar ne znate, braćo \(jer govorim onima koji znaju zakon\), da zakon ima vlast nad čovjekom sve dok on živi”](#) (Rim 7: 1).

Strah od smrti je ono što drži robove podliježu služnosti za život, jer očuvanje instinkt samo postojanje govorio glasnije. Bilo je dovoljno da iz svojih života kako bi dobili osloboditi od kmetstva, međutim, strah od smrti koji je spriječio [“A tko ih je strah od smrti bile su sav život podložni ropstvu dostavi”](#) (Heb 2,15).

Smrt je drugačiji od dolje u prah

Čovjek je umro za neposlušnost što je uspostavljena u Edenu: [“I Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznaje dobra i zla ne smiješ jesti; U onaj dan ste s njega jeli, zacijelo ćeš umrijeti”](#) (Postanak 2:16 -17).

Kad je Adam pojeo plod spoznaje dobra stabla i umro odmah zla, to jest, zajedništvo s Bogom je izrezati i postao predmet novog gospodara: grijeh. Čovjek (muškarac i žena) umrli Bogu, o jednoj osobi koja je zajedništvo.

Nakon što je čovjek umro za Boga, Bog je uspostavio bol u ženskom začeca i da bi čovjek jede znoju čela dok je on vratio u prah u zemlju, što je utvrđeno tjelesno smrt, kada ljudi gube zajedništvo sa svojim najdražima ,

Dok je u Edenu prije djela, Adam je bio živ Bogu i grijeh još nije ušao u svijet. Nakon griješi, Adam je umro za Boga, i

otišao živjeti u grijehu. Oni koji žive na grijeh su mrtvi za Boga, i obrnuto. Ako čovjek ide dolje u prah bez Krista, zauvijek će biti odvojen od Boga.

Pošteno

Kada Biblija kaže da je Bog pravedan, reći da je Bog apsolutna mjera pravednosti i jednakosti. Ovaj atribut je primijećen u nekoliko čimbenika kao što su:

- Bog ne laže;
- Bog se ne mijenja;
- krivac nije održan bez krivnje;
- Kazna je samo počinitelj je osoba;
- Ne prihvaća mito;
- Njegovi zakoni su izraz Njegove prirode;
- Nitko ne tlači.

Pravda i pravednost Božja pronađen je u Edenu kad Bog daje zapovijed prvog čovjeka u savršenom mjestu, "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla dobra i zla znanjem, ne smije jesti ; U onaj dan ste s njega jeli, zacijelo ćeš umrijeti" (Postanak 1:16 -17).

Zapovijed u Edenu je svet i pravedan i dobar, jer je podrazumijevao slobodu čovjeka (Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi ...), a brigu o Bogu (... ali sa stabla spoznaje dobra i zla ne smiješ jesti, jer u dan kad ste s njega jeli, zacijelo ćeš umrijeti).

Redosljed zabranjuje čovjeka od stabla spoznaje dobra i zla za posljedice (umrijeti), a ne represije. Zapovijed je namijenjen za očuvanje slobode i zajedništvo između Stvoritelja i stvorenja, dati potrebne informacije kako bi čovjek mogao biti vođen.

Božja riječ je istina izraz (od onoga što je stvarno, što je

na snazi), tako da kada čovjek ostvaruje svoju slobodu i jeo s drveta znanja, posljedice su pogođene: čovjek je postao otuđen od Boga (mrtvog) i, ovisno o tome što je svojstvena stabla spoznaje dobra i zla u čovjeku postao poput Boga (spoznaje dobra i zla).

Bog je nepromjenjiv, ne mogu lagati i Njegova Riječ neće vratiti praznina "U nadi vječnoga života, koji je Bog, koji ne može lagati, obećao prije postanka svijeta" (Titu 1: 2); "Ako smo nevjerni, on ostaje vjeran: on ne može sebe zanijekati" (2 Tim 2,13).

Ako je Bog vratio na svoje riječi preostali u zajedništvu s čovjekom nakon djelo, Bog ne bi bio jak, vjeran, pravedan i nepromjenjiv. Prvo zato što nije u skladu s njegovom riječ je firma i vjernika. Drugo, s obzirom na prvi, biti neodoljiv čovjeka koji je, jedući plod spoznaje dobra i zla stabla, jasno pokazao da ne vjeruje u Boga, a ne žele ostati u zajedništvu s njim.

Držite čovjeka u zajedništvu nakon djelo će biti proizvoljna i opresivne od Boga. Ako nije primijenjena kazna Božja riječ će prestati biti istinita, tako da će biti pouzdan. Kao povjerenja koji nije naredio njegovu riječ?

pravda

Kao što je čovjek poslušao, kazna ne može proći čovjeka, kao da je još trpe kaznu na mjestu prijestupnika ne bi bilo pravde, jer točno je duša koja zgriješi snositi posljedice "I Jahve reče Mojsiju: Tko počinio protiv Ja ću izbrisati iz moje knjige" (Ezekiel 32:33); "Duša koja zgriješi mora umrijeti" (Ezekiel 18:20).

To je zbog toga što Bog kaže, "Keep ti daleko od riječi laž, a ne ubijati nevine i pravedna, jer ja ne opravdava bezbožnika"

(Izl 23: 7). Ako je Bog proglasio samo zli, nikada ne bi bilo pošteno.

Imajte na umu da Bog nikada ne istrijebi nevinoga s krivim kada pokrenete presudu: “daleko od tebe učiniti nakon što na taj način, da se pogubi i nevinoga s krivim, da nevini biti zli, daleko od tebe ni Sudac svega.zemlja?” (Postanak 18:25).

Sada, prije nego što se približava rješenje s obzirom na stanje čovjeka u podložnosti na milostiv način grijeha, prvo je potrebno shvatiti kako ste riješili problem Boga proglasi pravednika zli “Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost” (Rimljanima 4: 5).

Pred Bogom opravdati čovjek prvi put susreli Njegovu pravednost “pokazati svoju pravednost u sadašnje vrijeme, tako da bi mogao biti pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa” (Rim 3:26). Ono što je pravda zadovoljena? Utvrđeno zakonom dodijeljene u Edenu da je sveta, pravedna i dobra, jer slijedi da duša koja zgriješi mora umrijeti. Dakle maksimalno: plaća grijeha je smrt (Rimljanima 6:23), a kako je sve zgriješio se u bedro Adama, svi su podložni grijehu, zbog smrti “Žalac je smrti grijeh, asnaga je grijeha Zakon” (1 Kor 15:56).

Budući da je Adam sagriješio i grijeh ušao u svijet, svi su mrtvi zbog prijestupa i grijeha, jer su svi zgriješili. Svi ljudi su otuđeni od Boga, a ako ide dolje u prah, nakon presude velikog bijelog prijestolja izgubio za svu vječnost (Ef 2: 1; Rim 3,23; Rim 5,12).

Ta stvarnost je opisao Ivana Krstitelja na ovaj način: “I sada je sjekira položena na korijen stablima: svako dakle stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca” (Mt 3,10), jedan ponovnog čitanja riječi najavio prorok Izaija: “, rekao je glas, Cry; A on je rekao: ‘Što da vičem? Sve je tijelo k'o trava, i sva njena ljepota kao cvijet poljski. Suhe trave, a

cvijet pada, vjetar ga je Duh Gospodnji. Sigurno su ljudi trava. Suhe trave i cvijeće jesen, ali riječ Boga našega ostaje dovijeka” (Izaija 40: 6-8).

Bez iznimke, svi potomci Adama podliježu kazni osnovana je u Edenu, udaljeni od Boga, pa su rastrgani: “Ali on je odgovorio i rekao, Svaka biljka, koja je moj nebeski Otac ne posadi će se ukorijenjen gore” (Mt. 15,13).

Prvi čin Boga samo da otkupi čovjek zamijeniti Adamovu neposlušnost od poslušnosti posljednjeg Adama (Krista). Bez čina zamjene: poslušnosti za neposlušnost, tu nikad neće biti pravedno i otkupljenje, za poslušao, a mnogi su grijeshili, slijedi da ako je poslušao jedan, mnogi bi se opravdano (Rim 5,15). Ako netko donio smrt, samo da bi bilo moguće da se ukine smrtna osnivanju život “, ali se sada očituje po pojavljivanje našeg Spasitelja Isusa Krista, koji obeskrjepi smrt i iznijela na vidjelo život i besmrtnost kroz evanđelja” (2 Tim 1,10).

Bez čina supstitucije, poslušnosti za neposlušnost, tu nikad neće biti sredstvo spasenja koje se ne ukine pravedni prirodu Boga “Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici, tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici” (Rim 5:19).

Ova zamjena čin, poslušnost za neposlušnost, može samo biti netko bez grijeha, kao i slobodan je bio prvi čovjek. Da bi čin zamjene, Vječna Riječ koja je bila s Bogom i da je sve stvorio tijelom postade i nastani se među ljudima. U sve je postalo kao muškarci, podliježu istim nevoljama i slabostima (Heb 2,18).

Adam nije poslušao u savršenom okruženju kontradiktorne jedan red. “... Ne smije jesti ‘Vječna Riječ, kada je u tijelu, unatoč patnjama, slabosti i iskušenja ispunio svu pravednost, odnosno ukinuti išta zakon ili proroke (Matej 5,17). Pokornost Kristu pokazuje i činjenica da je on umro u redosljedu Oca i smrti

križa "A što je pronađen u ljudskom obliku, on se ponizio i postao poslušan do smrti, smrti na križu" (Fil 2: 8; Heb 5: 8).

Rješavanjem problema pravde kroz pokornost Kristu (Heb 10: 9 -10), jer je Isus bio poslušan u svemu, kroz tijelo Krista, Bog je otvorio novi i živi put koji čovjek imao pristup On je "po novom i živi put otvoren za nas kroz zavjesu, to jest svoje tijelo" (Heb 10:20).

Put je bio otvoren do poslušnosti, a ne zbog odricanja, jer je Krist Božji, rekao je, "Pa, ulazeći u svijet, veli: Žrtva i prinos nisi htio, ali si mi tijelo pripremio" (Hebrejima 10: 5). To je pogrešno razumjeti da je spasenje zbog Krista volonter ponuditi svoje tijelo kao žrtvu za Krista tijela nude se zapravo dogodilo u poslušnosti zapovijedi oca. Spasenje je dao poslušnost Krista, koji je po volji Oca izli svoju dušu do smrti "Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem;. imam moć položiti ga, vlast imam uzeti ga Ova naredba sam dobio od mog Otac" (Iv 10,18).

Kada čujete Radosnu vijest spasenja i vjerujemo da je Isus Krist, grješnik umire s Kristom i pokopan.Kazna utvrđeno je, ali počinitelja osoba, što je za vjerovati je uzeo svoj križ i slijedi poslije Krista. Vjerujući u evanđelje grješnik postaje dionikom mesa i krvi Kristove, tako da je u skladu s Kristom u njegovoj smrti.

No, pokornost Kristu zamjenjuje neposlušnost Adama, a tijelo Kristovo je postao novi i živi put slobodan pristup Bogu, kroz smrt i uskrsnuće Krista. Ono što još treba čovjeka otkupljenja?

Nedostaje čovjek umre u grijehu zadovoljiti odredbe zakona koje su dodijeljene u Edenu.

Ako čovjek padne u prah bez vjerujući u Krista, odlazi u vječnost izgubio, ali ako čovjek vjeruje da je Krist Sin Božji prema Pismima, umire s Kristom i pokopan s Njim (Rimljanima 6:

3 -8) ,

U smrt grešnika do Kristove pravednosti zapovijedi u Edenu je zadovoljan, jer je Kristova smrt je nadomjesna samo u odnosu na križu Golgote, međutim, svi vjernici postaju zajedničari mesa i krvi Kristove, odnosno učinkovito razapeti tijelo grijeha i njegovih požuda, umro i pokopan se.

Ali, kao što je utvrđeno da čovjek mora umrijeti, da je Bog pravedan i njegova riječ čvrsto stajati kad čovjek vjeruje u Krista umire i pokopani s Kristom.

Čovjek koji je bio živ da griješi i mrtvi zbog prijestupa i grijeha prema Bogu, nakon umiranja s Kristom, moraju živjeti Bogu. Vjernik u Kristu umire grijehu, tako da Božja pravednost je uspostavljen i čovjek se oslobodio iz svoga bivšeg gospodara, grijeh.

Amazing Grace

“Da bi se prikazati u narednim dobi izvanredno bogatstvo svoje milosti u svojoj dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu” (Ef 2: 7)

Kršćanin mora shvatiti kako je značajno da nema kontradikcije između milosti i pravde Božje. U naše dane su malo kršćana koji može raspoznati dobro da nema kontradikcije u samo Bog proglaši pravednika zli.

To je riječ Božja koja jamči opravdanje za one koji vjeruju u Krista, međutim, ne bi bilo neke nepravde u Boga, ako ne bi bilo iskupljenje za čovjeka. Opet, kad čovjek umre s Kristom, pravednost Božja je zadovoljna, jer ispunjava riječ koja je ustanovljena: “... umrijeti”, a tu će biti nekih nepravdi samo ako je utemeljena u vječnosti, a ne čovjek s Kristom uskrsnuo.

To je mjesto gdje milost Božja je divno dokaza, da vjeruju u

Krista čovjek otuđen nakon smrti čini zaslužili da imaju zajedništvo sa Stvoriteljem, koji je, oživi i raste novo stvorenje u Kristu da se “Čak i kad smo bili mrtvi u grijesima, ima nas oživi zajedno s Kristom, (milošću ste spašeni), a nas podiže zajedno i napravili smo sjediti na nebesima u Kristu Isusu” (Ef 2: 5 -6).

Kad vjernik umire s Kristom, tijelo je mrtvo, jer je veza s grijehom je slomljena samo smrt onih koji su služili grijeh, međutim, iako je tijelo razapet, oživljuje Duhom Božjim “i, I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti. A ako Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih je u vama, Onaj koji iz mrtvih podigao Krist smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama” (Rimljanima 8:10 -11).

Stoga Pavlove razmatranja: “Jer ljubav nas Kristova nagoni, jer smo na taj način sudac, da ako jedan za sve umrije, svi dakle umriješe” (2 Kor 5,14). Tijelo je pripadao grijeh da su generirani sjemena raspadljiva Adama da bude razapet (po vjeri u Krista) je razlog za napuštanje starog čovjeka i prekid veze s grijehom (Rimljanima 6: 6). Svi koji vjeruju da je zapravo umrijeti s Kristom, tako da nitko ne bi trebao odnositi na druge relevantne teme tijelu grijeha (2 Kor 5,16).

Bilo je uobičajeno da se kršćani ne zaboravite čovjek Krist, međutim, nije shvatio da je čovjek koji je bio raspet, Bog ga je vrlo uzvišen, dao mu ime koje je iznad svakog imena, podvrgavanju mu sve stvari (Hebrejima 2: 8).

Bilo je uobičajeno da su rani kršćani uputiti na pitanja mesa, kao što su: – “Ja sam Hebrej od Hebreja”; Ostalo: – “Ja sam Roman krvi, ne zato što sam kupio rimsko državljanstvo”; I dalje oni: – “Ja sam svjestan, jer filozofija ima svoje rodno mjesto u Grčkoj”, itd

Stoga je imperativ: da se nitko ne po tijelu, jer svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu, novo vrijeme i novi život,

tako da nije bilo više Židova, grčki, rob, bez, muški, ženski, itd (Gal 3:26 -29).

Tijelo je pripadao grijeh se također zove brod do beščašća, će brod pripremljen za uništenje (Rimljanima 9:21 -22). Sada svatko tko dođe na svijet ide od Adama, širokim vratima, stvoren od gline Božjom snagom, međutim, zbog Adamova potomstva, krajnji proizvod od gline (broda) je sramote, kao što je u Adam žile su se gnjeva, dozrele za propast.

Imajte na umu da kada apostol govori o kreativnom snagom Boga da dovede čovjeka u postojanje naglašava da Bog ima moć nad glinom, a ne na plovilu. O gline Bog ima vlast, a čini plovila za slalom i sramotom, ali ono što određuje čast i sramotu od plovila su stvorili: prvi i posljednji Adam – Adama i Krista.

Amazing Grace je Bog, koji ima vlast nad glinom, koristeći istu masu kao i posude u sramoti su stvoreni da bi posuda časna. Tijelo grijeha koji je bio da se vladaju po duhu Božjem koji prebiva u njemu, on postaje posuda milosrđa, stvorena u čast "Ili zar lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta načini posudu časna, a drugi k sramote? A što ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti svoju moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva pripremio za propast? I da obznani bogatstvo slave svoje na posudama milosrđa, koje je pripremio za slavu" (Rimljanima 9:21 -23).

Uskrsnuti one koji vjeruju u Krista Boga stvara (Bara) sajam, a zatim izjavljuje ono što je uvjet za novu rođena: velesajma. U tome leži bit opravdanje: Bog proglašava pravednika, kada je čovjek stvoren iznova u pravednosti i svetosti istine (Ef 4,24).

Starac se nikada nije opravdano (proglašen pravednim), jer Bog nikada ne opravdava bezbožnika. Međutim, kada čovjek umre s Kristom pravednost Božja je zadovoljan, a snaga njegove riječi, što je nepotkupljiv sjeme, Bog daje svoju plantažu koji nikad neće biti iskorijenjena, za riječ Božju, ostaje

dovijeka, kao i da su riječi generiraju (Mt 15:13; 1. Petrova 1:25; 1 Iv 2,17).

Bogatstvo milosti

“Za milost Božja, spasiteljica ukaza se svim ljudima ...” (Titu 1:11)

Nakon naglašavajući potrebu za kršćane da imaju prihvatljivo ponašanje u društvu, da je, noseći tako da ne daju skandal Židovima, Grcima, ni Crkvi Božjoj, apostol Pavao daje razlog: milost Božja u Kristu donio spasenje svim ljudima!

Kršćani ne bi smjeli biti razlog za skandal (srama), a ne bi trebali stidjeti Evanđelja, svjedočenje Krista (2 Tim 1: 8), što je po evanđelju, koji je Božja snaga i riječ pomirenja, da je čovjek spašen “... po snazi Boga koji nas je spasio ...” (2 Timoteju 1: 9); “Ne stidim evanđelja, jer je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje ...” (Rim 1,16); “To je, Bog je u Kristu pomirio svijet, ne ubrajajući svoje grijeha im i bijaše počinio k nama riječ pomirenja” (2 Korinćanima 5:19).

Kad govorimo o otkupljenje, spasenje, opravdanje, posvećenje, praštanja, novi život, regeneraciju, pristupamo nevjerojatna milost Božja u Kristu Isusu pokazao, jer milostivo čovjek pozvan (καλέσαντος / Kaleo) iz tame u divno svjetlo Božje, i oni koji vjeruju da su prevezli iz tame u kraljevstvo Sina “a vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo” (1 Petrova 2: 9); “Tko nas predao iz vlasti tame i prenio nas u kraljevstvo Sina njegova ljubav” (Kol 1,13).

Mnogi su pozvani (κλητοί = srodan termin izveden iz Kaleo), ali malo izabranih, odnosno, mnogi čuti Evanđelje poziv, ali malo onih koji slušaju i vjeruju. Mnogi su pitali da uđe kroz

uska vrata, ali malo je onih koji su zadovoljili na poziv (Mt 7:13).

Sve što smo obratiti se ovdje odnosi na nevjerojatna milost Božja, priopćeno je iz Starog zavjeta, koji sudjeluje svi ljudi u svim vremenima vjeruju u Boga koji je najavio otkup "Blago su kojima je zločin oprošteno, i čiji su grijesi pokriveni" (Rimljanima 4: 7).

Ali oni koji vjeruju u vremenu zove punina pogana (Rim 11,25), ili punini vremena (Gal 4: 4; Ef 1,10), a prekrasno milost, postoje bogatstvo milosti, jer je dao vjernicimanasljedstvo. Osim onih koji vjeruju u Krista su spašeni Božjom milošću kroz kupelji novoga rođenja i obnavljanja kako bi oni bili proglašeni pravednima, bili smo i baštinici Božji, coerdeiros s Kristom (Titu 3: 7; Rimljanima 8:17; Rimljanima 8:32).

Poziv (κλητοί = srodan termin izveden iz Kaleo) Evanđelje je poziv na spasenje, a spremaju se u Kristu snagom Boga (evanđelja) su "pozvani sveti život '(καλέσαντος κλήσει). Poziv po evanđelju je dao puninu vremena, jer poziva na sveti život dogodio u vječnosti (prije postanka svijeta).

Dok poziv za evanđelje traži spas čovjeka, sveti život ima u vidu samu svrhu da Bog naumi Krista.

Bogatstvo milosti je da su svi koji vjeruju u Krista, a prevoze se u kraljevstvo Sina, više nemaju drugu destinaciju, osim ako su djeca Božja, tako da Krist bude prvorođenac među mnogom braćom (Rim 8:29) ,

Prema vječnom cilju da Bog naumi Kristu ga napraviti prvorođenac među mnogom braćom je da je Bog uspostavio prije postanka svijeta (predodređen) da su svi koji su bili sudionici mesa i krvi Kristove kroz crkvu, biti suobličeni slici Isus, koji je, kao i njega (1 Iv 3: 1 -2).

Bog ne samo predodređeni članovi Kristova Tijela, Crkve, što su ih izabrali i prije nego što je svijet počeo da se sveti i

bez mane pred Bogom (Efežanima 1: 3). Osude, Božja djeca su osjetljivi jer su sudionici božanske naravi (1 Petrova 1: 4).

Sada, bogatstvo milosti odobravaju se članovima Kristova tijela u skladu s ciljem da Bog naumi da ga konvergiraju sve stvari u Kristu (Ef 1,10; Ef 3,11). Uspostavom Krista kao čelnik tijela koje je Crkva, sve konvergiraju Krista zbog djece Božje, koji su poput njega, on je istaknuti: na glavu.

Izvorni članak: A maravilhosa graça